

ת"פ 4867/08/14 - מדינת ישראל נגד מאיר דנדקר

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 4867-08-14 מדינת ישראל נ' דנדקר

בפני
בעניין: כב' השופט כרמי מוסק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מאיר דנדקר

הנאשם

גזר דין

1. ביום 5.2.15 הודיעו הצדדים על הסדר טיעון, לפיו יודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, שיוצג בבית המשפט בדיון שנקבע ליום 12.2.15, יורשע בעבירה המיוחסת לו וישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן. לעניין העונש, יטענו הצדדים באופן פתוח.
2. ביום 12.2.15 הציגו הצדדים בעת הדיון את הסדר הטיעון ועל יסוד הודאה זו הורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן, עבירה של הצתה.
3. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי כשבוע עובר ליום 28.7.14, או בסמוך לכך, התבקש הנאשם על ידי אחיו, יהודה דנדקר (להלן: "יהודה"), להצית עמו שני כלי רכב השייכים לחיים אשר כהן (להלן: "המתלונן"), וזאת עקב סכסוך שהתגלע בין יהודה לבין המתלונן.
4. ביום 27.7.14, בשעה 23:10 לערך, הגיע הנאשם לתחנת דלק ורכש דלק אותו שם בבקבוק. באותו לילה, בתאריך 28.7.14, בסמוך לשעה 02:00, הצטיידו הנאשם ויהודה בבקבוק ונסעו מביתם שבבית"ר עלית לכיוון בית המתלונן וזאת כאשר יהודה נוהג ברכבו. השניים החנו את הרכב בסמוך למקום מגורי המתלונן והתקדמו ברגל לכיוון בית המתלונן תוך שהם נושאים את הבקבוק. כשהגיעו לבית המתלונן, הבחין יהודה בשני כלי רכב מסוג הונדה סיוויק ורנו קליאו השייכים למתלונן, ואמר זאת לנאשם. לבקשת יהודה, שפך הנאשם את תכולת הבקבוק על כלי הרכב והציתם באמצעות גפרורים, בעוד יהודה מתצפת על המקום. מייד לאחר מכן ברחו הנאשם ויהודה מן המקום וכתוצאה ממעשיהם אחזה אש בכלי הרכב, אשר ניזוקו. נטען, כי במעשים האמורים לעיל, שילח הנאשם אש במזיד בדבר לא לו והרס או פגע במזיד בכלי רכב או בחלקים מהם.

5. ביום 10.3.15 הוגש תסקיר שירות המבחן. התסקיר מפרט את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. עולה כי מדובר ברווק בן 19, שהתגורר טרם מעצרו בגין העבירה נשוא כתב אישום זה, בבית הוריו, ועבד כשליח בפיצרייה למשך תקופה של ארבעה חודשים. עקב מעורבותו בתיק זה לא גויס לצבא. הנאשם למד עד גיל 17 בישיבה, אולם סירב להמשיך לאחר שלא הסתגל לתנאים בישיבה אחרת בה היה אמור להתחיל את לימודיו.

6. שירות המבחן פירט בתסקיר את מצבו הרפואי של הנאשם, על פי אישורים רפואיים מהשנים 2012-2013. אישורים אלה קשורים למצבו הרפואי והנפשי של הנאשם, והם הוצגו במהלך הטיעונים לעונש. המערער מקבל טיפול רפואי כדי לייצב את מצבו הנפשי, והוא אובחן כמי שסובל מבעיות חרדה.

7. שירות המבחן פירט את התייחסו של הנאשם לעבירה נשוא כתב האישום. עולה, כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו ולדבריו, הוא ביצע את העבירה כדי לסייע לאחיו, שכן אחיו היה מסוכסך עם המתלונן. הנאשם הבהיר, כי נגרר אחרי אחיו יהודה, לא הפעיל שיקול דעת ולא הבין את משמעות והשלכות מעשיו. שירות המבחן התרשם, כי העבירה בוצעה בשל מאפייני אישיותו הילדותיים של הנאשם וקשייו להפעיל שיקול דעת וחשיבה בוגרים, מבלי שהבין את מורכבות המצב ומשמעות מעשיו. שירות המבחן התרשם עוד, כי כיום מבין הנאשם את משמעות מעשיו ומשמעות פגיעה ברכוש האחר.

8. שירות המבחן שוחח עם המתלונן אשר שלל קיום סכסוך בינו לבין הנאשם ומסר כי איננו חושש מפני הנאשם.

9. על פי תסקיר שירות המבחן, היה הנאשם עצור מאז יום ביצוע העבירה - 31.7.14, ועד ליום 18.8.14, אז שוחרר למעצר בית בבאר שבע אצל משפחתו והועמד בפיקוח מעצר של שירות המבחן. הנאשם שולב במסגרת זו בקבוצה טיפולית לעוברי חוק. שירות המבחן דיווח כי הנאשם הגיע באופן יציב למפגשים, אך התקשה להיפתח, לחשוף ולשתף. שירות המבחן העלה אפשרות, כי הדבר נובע מגילו הצעיר ומחוסר בשלות רגשית. הנאשם הביע נכונות להמשיך בהשתתפותו בקבוצה טיפולית, שתסייע לו בין היתר לרכוש כלים להתמודדות במצבים שונים בחייו.

11. באשר להערכת הסיכון להישנות מעשים עברייניים ולסיכויי השיקום, התרשם שירות המבחן כי מדובר באדם צעיר בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, חוסר יציבות במישורי חייו השונים ובעל מאפייני אישיות ילדותיים. שירות המבחן סבור, כי ההתדרדרות במצבו הנפשי של הנאשם בגיל ההתבגרות הובילה לתחושה של תלישות, ריקנות רגשית ובדידות. שירות המבחן סבור, כי הנאשם חש מחויבות אישית ורגשית כלפי אחיו יהודה, דבר שטשטש את יכולתו לבטא עצמו באופן עצמאי, ועל כן סבור שירות המבחן כי הנאשם נגרר אחר אחיו שביצע את העבירה, כאשר קיים קושי אצל הנאשם לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי ושקול, תוך הבנת מורכבות המצב בו הוא פועל וההשלכות על עתידו. שירות המבחן סבור, כי המעצר בו שהה הנאשם וההליכים הפליליים שהתנהלו נגדו מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות עבור הנאשם.

12. המלצת שירות המבחן היא, נוכח כל האמור לעיל, על בסיס התרשמות שירות המבחן כי הנאשם זקוק למסגרת תומכת שתציב לו גבולות בהתנהגותו ותסייע לו לרכוש כלים להתמודדות במצבי קושי, היא להעמיד את הנאשם בפיקוח

שירות המבחן למשך שנה, ובמשך תקופה זו ימשיך הנאשם בהשתלבותו בקבוצה הטיפולית, כאמור. שירות המבחן ממליץ שלא לשלוח את הנאשם לבית הסוהר ולהעדיף את ההיבט השיקומי-טיפולי על פני ההיבט הענישתי. לדעת שירות המבחן, הטלת מאסר בפועל תוביל לקטיעת ההליך הטיפולי בו החל הנאשם, להתדרדרותו ולחשיפתו לחברה שולית באינטנסיביות רבה, דבר שיפגע בתכניותיו לניהול אורח חיים נורמטיבי.

13. שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר, שירוצה בעבודות שירות, קנס כספי, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירות דומות בעתיד. שירות המבחן מעריך כי עונשים אלה יחזקו אצל הנאשם את ההרתעה מביצוע עבירות ויהוו עונש מציב גבולות עבורו.

14. במסגרת הטיעונים לעונש הגישה המאשימה את הצהרת נפגע העבירה, שנערכה על ידי המתלונן (סומן ת/1). בהצהרה זו נכתב, כי שני כלי הרכב שנשרפו הושבתו באופן מוחלט, כאשר רכב אחד שוויו 20,000 ₪ והשני שוויו 5,000 ₪. הם נמכרו כגרוטאות בסך של 1,000 ₪. אחד מכלי הרכב שימשו את המתלונן לצורכי עבודתו, ועקב השבתת הרכב הוא נמנע מלעבוד במשך 20 יום. כמו כן, הוא נדרש על ידי מכבי האש לשלם עבור הוצאות כיבוי כלי הרכב. מאז המקרה סובל המתלונן מפחדים ותסכולים וחושש כי הדבר יחזור על עצמו, כאשר לאחר המקרה הוא רכש רכב חדש, ויהודה אמר לו כי ישרוף גם את הרכב החדש שלו וגם איים עליו ברצח. המתלונן פירט נזקים חברתיים שנגרמו לו, שכן אנשים מסתכלים עליו מאז המקרה כאדם שאינו נורמטיבי, והקשור לעולם התחתון. לטענת המתלונן, הוא נורמטיבי, עובד לפרנסתו ושומר חוק.

15. הוגשו לעיוני כמוצגים המסמכים הרפואיים שפורטו בתסקיר שירות המבחן. מסמך אחד נושא תאריך 7.2.15 שכתרתו "**סיכום ביניים - טיפול פסיכולוגי מאיר דנדקר**". על המסמך חתום פסיכולוג בשם אלון בר. האמור בסיכום תומך באמור בתסקיר שירות המבחן באשר למצבו הנפשי של הנאשם והסיבות לכך. כמו כן, מפרט הדו"ח את הטיפול התרופתי ואת הסימפטומים מהם סובל הנאשם. עוד עולה מהדו"ח כי עקב המעצר הייתה החמרה במצבו הנפשי של הנאשם, ולאחר שהחל לקבל טיפול הייתה הקלה והתייצבות מסוימות. מסמך נוסף שהופק ממחשב קופת חולים "לאומית" ביום 10.8.14 מפרט ביקורים שונים שערך הנאשם אצל רופאים בקופת החולים, החל מיום 12.12.12. גם במסמכים אלה התלונן הנאשם על פחדים וחרדות, והוא אובחן כמי שסובל מהפרעה של חרדה. עוד עולה, כי הנאשם קיבל כבר אז טיפול תרופתי.

16. אמו של הנאשם העידה מטעמו לעניין גזירת הדין והביעה בושה מעצם המעמד, כאשר בנה נאשם בעבירת הצתה. מעדותה עולה, כי מדובר במשפחה תומכת, כאשר בגיל 13 התגלה שהנאשם סובל מחרדות ומפחדים. לדברי האם, הנאשם חש רגשות אשמה ותסכול מכך שביצע את העבירה נשוא כתב האישום, וכי מאז ביצוע העבירה נמצאת כל המשפחה בתהליך של חשבון נפש וניסיון להסתכל קדימה, כל זאת כדי שהנאשם לא יחזור על מעשיו. האם פירטה את העובדה כי הנאשם עבר תקופה קשה ביותר מאז שנעצר, ואת העזרה שקיבל מהמשפחה, כולל טיפול פסיכולוגי כדי להקל על מצבו.

17. בא כוח המאשימה טען, כי עבירת ההצתה פוגעת בערכים המוגנים של סיכון חיי אדם, פוגעת בקניין הזולת וקיים סיכון מההצתה עצמה כי ייפגע רכוש נוסף, וכך גם חיי אדם שאינם קשורים כלל למתלונן או לעבירה של הצתת

רכבי המתלונן.

18. בא כוח המאשימה הפנה לפסקי דין של בית המשפט העליון, בהם נקבע כי מדובר בעבירה חמורה, כך שרמת הענישה אמורה לבטא את חומרתה. בע"פ 1951/14 **מקון נ' מדינת ישראל** (פורסם ביום 15.2.15) קבע בית המשפט כי אדם שהצית חנות תבלינים של אדם אחר שהעליב אותו וגרם לנזקים לאותה חנות, חרף העובדה שהודה במעשיו, חובה להטיל במקרים של הצתה מאסר בפועל, תוך שבית המשפט הדגיש כי מדובר בעבירה חמורה ביותר, הטומנת בחובה סיכון רב לשלום הציבור, כאשר בית המשפט הדגיש כי מדובר בחנות הממוקמת באזור מגורים. עוד הדגיש בית המשפט העליון, כי לא ניתן להסתפק בעונש שאינו כולל רכיב מאסר בפועל, זאת על סמך פסיקה קודמת של בתי המשפט אליה הפנה בית המשפט העליון בפסק דינו הנ"ל. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהוגש על חומרת העונש ואישר את עונש המאסר שהוטל בבית המשפט המחוזי של 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל ושנה מאסר על תנאי. עוד הפנה בא כוח המאשימה לע"פ 1846/13 **עמאש ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם ביום 1.12.13). באותו עניין הציתו המערערים רכב שהיה בבעלות משותפת של אחד מהם ואדם נוסף, הוא המתלונן, עקב סכסוך הנוגע לחזקה ברכב. אחד המערערים הורשע בנוסף בעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח, וכן הורשע בעבירה של קשירת קשר. בית המשפט המחוזי הטיל על נאשם זה 38 חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעיל מאסר מותנה של 6 חודשים במצטבר. על המערער השני הוטלו 27 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון הדגיש כי ראוי להטיל בגין עבירת הצתה עונש מאסר בפועל. בית המשפט קבע, כי אמנם קיים טווח ענישה רחב בעבירות הצתה, אך סבר כי העונש שהוטל בגין עבירת ההצתה בלבד, כפי שפורט לעיל, מצוי ברף הנמוך של הענישה המתחייבת בגין עבירת ההצתה. עוד הפנה בא כוח המאשימה לע"פ 3116/13, 3796/13 **קבלאן ואח' נ' מדינת ישראל**, שם הורשעו המערערים במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ובהצתה, זאת לאחר שהציתו אוטובוס ששווייו כ-200,000 ₪. על המערערים נגזר, בין היתר, עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

19. באשר למתחם הענישה וחומרת הענישה קבע בית המשפט העליון, כי מדובר בעבירה שראשיתה ידועה, אך כיצד תתפשט האש ומה יהיה היקף הנזק הוא דבר שלמציאתו אין בדרך כלל שליטה עליו, ועל כן עבירת ההצתה מחייבת בדרך כלל הטלת עונש של מאסר בפועל. בית המשפט העליון העיר, כי מעיון בפסקי הדין שהוגשו לפניו עלה כי קיים טווח ענישה רחב וכל מקרה נבחן בנסיבותיו. לפיכך קבע בית המשפט, כי מתחם הענישה שנקבע בגזרי הדין נשוא הערעורים שלפניו אינו חורג באופן קיצוני מהמקובל במקרים דומים. לפיכך, דחה בית המשפט את הערעורים שהוגשו בנוגע לעונשים שהוטלו על המערערים. בע"פ 907/14 **דניאל רחמים נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.11.14) הורשע המערער בעבירה של הצתת רכב בשל סכסוך של מה בכך. כפי שהגדירו בית המשפט העליון, מדובר במערער שהוא בגיר צעיר. בית המשפט התייחס לשירות המבחן שקבע כי מדובר באדם שמעורר חמלה ואמפתיה, אולם נוטה להסתיר דפוסי התנהגות בעייתיים מנגד. עוד מפרט בית המשפט את נסיבות ביצוע העבירה, שהייתה על רקע רומנטי. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה על 2 שנות מאסר עד 4 שנות מאסר בפועל, והשית על המערער 3 שנות מאסר בפועל, מתוך 30 חודשים בגין העבירה נשוא כתב האישום. כמו כן הופעלו 6 חודשי מאסר על תנאי במצטבר ו-4 חודשים הופעלו בחופף. לבית המשפט העליון הוגש תסקיר משלים מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. עוד נטען בפני בית המשפט כי קיים פער בענישה בין המערער לבין קטין שהיה שותף לעבירה. בית המשפט בחן את נתוני האישיים של המערער וקבע כי אין מקום להיעתר לערעור. עוד קבע, כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי אינו חריג, תוך שהפנה לפסקי דין אחרים ורמת הענישה בעבירות של הצתה. בית המשפט קיבל את טענת המערער, כי הוא בגדר בגיר צעיר, אולם מנגד הצביע על עברו הפלילי של המערער, ועל כן סבר שאין מקום להתערב

בעונש שהוטל על המערער בבית המשפט המחוזי, עונש המשקף באופן ראוי את חומרת המעשים בהם הורשע וכן את מכלול הנסיבות הקונקרטיות בעניינו.

20. בא כוח הנאשם הציג גם הוא פסקי דין, בהם נגזרו עונשים מקלים יחסית על מי שהורשע בעבירות הצתה, זאת במיוחד לאור נתונים אישיים שנגעו לאותם נאשמים. כך, למשל, בע"פ 431112 סורי נ' **מדינת ישראל** (פורסם ביום 8.11.12) הורשע נאשם בעבירת הצתה. גם שם היה מדובר בהצתת רכב כאשר המעשה בוצע לאחר שהבין שהמתלוננת בעלת הרכב אינה מעוניינת בקשר עמו. בעת ביצוע העבירה היה הנאשם בן 19. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם עונש שכלל, בין היתר, 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל. במסגרת הערעור שהוגש בבית המשפט העליון ביקש הנאשם להמיר את עונש המאסר כך שיבוצע בעבודות שירות, והתקופה תקוצר ל-6 חודשים. תסקיר שירות המבחן היה חיובי ביותר ועלה ממנו כי הנאשם מקיים אורח חיים נורמטיבי, הוא הפקיד את כספי הפיצויים למתלוננת והשתתף בקבוצה טיפולית של שירות המבחן. בית המשפט העליון סקר את הפסיקה הנוגעת לעבירות הצתה והדגיש את המסוכנות הטמונה בעבירה זו. כך גם קבע, כי ככלל ראוי להטיל עונש מאסר בפועל על נאשם שהורשע בעבירת הצתה. בית המשפט העליון הוסיף וקבע, כי העונש שהוטל על ידי בית המשפט המחוזי הוא מתון יחסית, אולם בית המשפט החליט לחרוג באותו עניין מרף הענישה הנהוג, זאת לאור גילו של הנאשם, העובדה כי העבירה בוצעה בחובבנות יתרה ועובדה שהנאשם לא השתמש בדלק אלא בנייר בוער שהושלך לתוך הרכב לאחר שהנאשם ניפץ את השמשה האחורית. כמו כן, נקבע כי לא נגרם נזק כבד לרכב, לא נגרם נזק לרכוש אחרים ומעידתו של הנאשם הייתה חד פעמית עקב אהבה נכזבת למתלוננת. בית המשפט הבהיר, כי יש להוסיף את העובדה שהנאשם שהה 22 ימים במעצר מלא, זאת לראשונה בחייו, ולאחר מכן במשך 15 חודשים שהה במעצר בית רחוק ממקום מגוריו. הנאשם הזדרז לגייס את כספי הפיצויים והוריו נרתמו לסייע לו. שירות המבחן הבהיר, כי אין מדובר באדם בעל דפוסים עברייניים והמליץ להמיר את עונש המאסר בפועל, למאסר שירוצה בעבודות שירות. לאור כל זאת סבר בית המשפט העליון כי מדובר במקרה מיוחד, בו ניתן לחרוג מרמת הענישה המקובלת, לקבל את הערעור כאשר עונש המאסר יעמוד על 6 חודשים וירוצה בעבודות שירות.

21. בא כוח הנאשם הפנה לפסקי דין נוספים בהם הורשעו נאשמים בעבירות הצתה, ובמסגרת השיקולים של גזירת הדין הובאו בחשבון, בין היתר, עניינים הנוגעים לנאשמים עצמם, כגון: גילם הצעיר, עבר נקי, נסיבות ביצוע העבירה, תסקיר שירות המבחן והמלצות שירות המבחן ושיתוף פעולה של הנאשם עם שירות המבחן (ראה: ת"פ (חיפה) 44470-10-11 **מדינת ישראל נ' סוואעד** (פורסם ביום 1.4.12); ת"פ (באר שבע) 8312/09 **מדינת ישראל נ' פטורי** (פורסם ביום 1.4.12); ת"פ (חיפה) 48822-03-14 **מדינת ישראל נ' אשקר ואח'** (פורסם ביום 24.11.14)).

22. בא כוח הנאשם הצביע על כך, שמדובר בנאשם צעיר שהיה על סף הקטינות בעת ביצוע העבירה, שכן באותה עת טרם מלאו לנאשם 19 שנים, ולפיכך יש להתייחס אליו כאל בגיר-קטין, על כל המשתמע מכך, לרבות רמת הענישה. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם ביום 25.6.13), העוסק בעניינים של בגירים צעירים, שם קבע בית המשפט העליון כי יש ליתן לגיל הנאשם משקל משמעותי. עוד יש לשקול את הקרבה לגיל 18 בעת ביצוע העבירה, את השפעת המאסר על הנאשם ובפרט את האמור בתסקיר שירות המבחן.

23. בא כוח הנאשם טען כי במקרה שלפנינו יש ליתן משקל עודף לשיקולי השיקום נוכח גילו הצעיר של הנאשם,

העדר עבר פלילי לחובתו והמלצת שירות המבחן. בא כוח הנאשם הדגיש את העובדה, כי הנאשם "נגרר" אחרי אחיו שעה שאחיו הוא זה שהיה מסוכסך עם המתלונן וביקש לפגוע בו. יש להדגיש, כי אחיו של הנאשם, יהודה, בוגר ממנו בחמש שנים ומהווה דמות דומיננטית ביחס לנאשם.

24. בא כוח הנאשם הפנה גם לעובדה, כי עקב ההצתה לא ניזוק רכוש נוסף מלבד שני כלי הרכב השייכים למתלונן, וכי למעשה לא הייתה סכנה ממשית שיינזק רכוש אחר או כי ייפגעו חיי אדם.

25. בא כוח הנאשם הדגיש את העובדה כי הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח מיום 31.7.14 ועד ליום 22.9.14, היינו 54 יום, ומאז ועד ליום 29.3.15 היה במעצר בית מלא אצל דודו בבאר שבע, תחת איזוק אלקטרוני, היינו במקום מרוחק מבית הוריו. לאחר מכן, על פי החלטת בית המשפט, היה הנאשם במעצר בית מלא בבית הוריו ללא איזוק אלקטרוני.

26. לאור כל זאת ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

27. ביום 3.5.15 התקבלה חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות וכי הנאשם הביע את רצונו והסכמתו לעשות כך.

28. לאחר שבחנתי את הדברים, סבורני כי בעניינו של הנאשם שלפניי, למרות שמדובר בעבירת הצתה, ראוי לחרוג ממתחם הענישה המקובל ולהורות כי המאסר ירוצה בעבודות שירות. אכן, בדרך כלל ראוי להטיל ענישה הכוללת בתוכה רכיב של מאסר בפועל שעה שנאשם מורשע בעבירת הצתה. לטעמי, לאור הפסיקה שהוגשה, מתחם הענישה נע בין 9-36 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, במקרים מיוחדים ניתן לחרוג ממתחם זה לקולא או לחומרה שעה ששוקלים נסיבות מיוחדות הנוגעות לאופן ביצוע העבירה, נסיבותיה ופרטים ועניינים הנוגעים באופן אישי לנאשם.

29. אין ספק, כי מדובר בעבירה חמורה כאשר הנאשם ואחיו שלחו יד ברכוש הזולת והציתו יחדיו שני כלי רכב. אין ספק, כי בעבירה זו טמונה מסוכנות לרכוש המתלונן, רכוש האחר ותמיד קיים חשש שתיגרם פגיעה בגוף ובנפש. מנגד, לזכות הנאשם עומדות הודאתו וכל העובדות והנסיבות האישיות שפורטו לעיל, ובפרט גילו הצעיר, העובדה כי נגרר אחרי אחיו, מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שחיו בדרך כלל נורמטיביים. הנאשם קיים קשר רציף ומתמיד עם שירות המבחן ונטל אחריות.

30. על כל אלה יש להדגיש את מצבו הנפשי של הנאשם, שטופל בעבר באמצעות תרופות כדי לייצב את מצבו הנפשי, וכיום הוא נתון במעקב וטיפול פסיכולוגי. ממכלול המסמכים הרפואיים שהוצגו לפניי עולה באופן ברור, כי החזרתו של הנאשם אל בין כותלי בית הכלא תביא באופן ודאי להחמרה במצבו הנפשי, כפי שאירע בעבר עת היה נתון במעצר. עוד עולה כי קיים סיכון ממשי לכך, כי עקב נתוניו האישיים ומצבו האישי, במידה שהנאשם ירצה תקופת מאסר, הוא יתדרדר לעולם העברייני עקב חשיפה ממושכת לחברה עבריינית.

31. עוד יש להדגיש את העובדה, כי הנאשם היה במעצר ממש במשך כחודשיים, ולאחר מכן היה במעצר בית מרוחק מבית הוריו, במשך כ-6 חודשים.

32. מכלול הנסיבות לעיל מביא למסקנה, כי ראוי במקרה זה לחרוג ממתחם הענישה המקובל, להקל עם הנאשם ולהטיל עליו עונש מאסר לתקופה של 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות, כאשר לתקופה זו מצטרפת התקופה בה היה הנאשם עצור במשך כחודשיים.

33. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 18.8.15, בשעה 08:00 בשב"ס ביחידת עבודות השירות, במפקדת מחוז הדרום בבאר שבע.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הצתה.

ג. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן לתקופה של שנה החל מהיום.

ד. אני מטיל על הנאשם פיצוי לטובת המתלונן בסכום של 5,000 ₪, שישולם עד ליום 1.9.15.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב בסיוון תשע"ה, 20 במאי 2015 בנוכחות הנאשם ובא כוחו וב"כ המאשימה.

כרמי מוסק, שופט